

CRÒNICA

DE LA

Conferència Nacional Catalana

OFICINES: TRAFALGAR, 14 - TELÈFON: 878 S. P.

DEGUDAMENT

AUTORITZATS ANUNCIEM QUE ELS FIRMANTS DEL MANIFEST CONVOCANT A LA CONFERÈNCIA NACIONAL CATALANA, QUE EXERCIXEN CÀRRECS PÚBLICS A LA DIPUTACIÓ I A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA, ASSISTIRAN A LA CONFERÈNCIA I VOTARAN LES CONCLUSIONS DE LES PONÈNCIES.

Celebració de la Conferència

La Conferència Nacional Catalana tindrà lloc al teatre de l'«Orfeó Gracienc» (carrer de l'Esmeralda, números 27 i 29).

Les sessions començaran: la primera, a les onze del matí de diumenge, dia 4; la segona, a les cinc de la tarda del mateix dia; i la tercera, a les deu del matí de l'endemà, dia 5.

Els tramvies més avinents, per anar-hi des de Barcelona, són el que duu el número 38 (amb sortida de la plaça de Santa Anna), i qualsevol dels que porten al carrer de Salmeron, havent de baixar, en els primers, en ésser al carrer de l'Esmeralda, i en els segons, en ésser al carrer d'Astúries.

COHERÈNCIA NACIONAL

Fermança d'eficàcia per a l'obra que ha d'eixir de la CONFERÈNCIA NACIONAL CATALANA és la joiosa unitat d'esperit que aplegà i que sosté els seus iniciadors. Les conclusions de les quatre ponències, espontàniament formulades per homes de procedència i de significació diferents, constitueixen un conjunt orgànic. Una vegada més s'és manifestada aquesta sorprenent solidaritat de joventuts diverses que ens penetra com un esperit nou i que ens relliga, per damunt de partits i escoles, en comunitat ideològica i sentimental.

¿Cal recordar que la perfecció és la màxima llibertat? En aquesta

Crònica havem dit que el nostre intent és doble: d'assolir per a Catalunya, d'una banda, perfecció nacional, laborant ànima endins del nostre poble, i, d'altra banda, com un instrument necessari, com una consagració merescuda, la llibertat política, postulat naturalíssim de la llibertat d'esperit.

La primera ponència referma la posició teòrica i política del nacionalisme català, establint-lo sobre un imperatiu ètic del qual es deriva el dret sacratíssim de Catalunya a constituir-se en Estat.

Les nacions sotsmeses per una força material han d'alliberar-se per llur superioritat moral sobre el

règim opresor. Per això tots els nacionalismes, ultra llurs bàsiques reivindicacions, solen preconitzar, en l'ordre polític i social, solucions que deixen el règim centralista aduers en una relativa situació anacrònica. Per això el nacionalisme català convé que formuli algunes directrius de bon govern, que, si dins l'Estat espanyol poden ser titlades de partidistes i fins d'agostades, arreu del món culte són generalment admeses i en camí de realització. Per tal que el món s'interessi per la nostra causa, cal que les nostres solucions de govern constitueixin un progrés respecte l'estat polític i social d'Espanya.

N.º 4